

#نوجوونیم

ضمیمه نوجوان

شماره ۷۶ ■ ۱۳ آبان ۱۴۰۰

نوجوان
ج.م.ج

حسین
شکیب راد

و هیچ وقت با هیچ کدام شان مخالفت نکرده ام و همیشه همسو با آنها بوده ام. **❏ چه عواملی باعث می شود نسل نوجوان بتواند به اهدافش برسد؟ خودتان در نوجوانی چه هدفی داشتید و آیا به آن رسیدید؟**

من از نوجوانی شیفته کار اجرا بودم، در حدی که نگران بودم اگر در اجرا موفق نشوم به کار دیگری این قدر علاقه پیدا نکردم. اما اگر امروز تا حدی به اهداف دوره نوجوانی نزدیک شده ام، این طور نبوده که کسی دست مرا بگیرد. من با تلاش و پشتکار خودم توانستم این جایگاه را به دست بیاورم و نوجوان ها هم باید به تلاش خودشان متکی باشند. **❏ به تازگی برای داور بخش اجرای جشنواره نوجوونیم انتخاب شدید، اوضاع هنرچوهای نوجوان چطور است؟** به نظرم برای نوجوان هایی که هنوز در سطح حرفه ای آنچنان سابقه ای ندارند، خوب بود.

من سعی کردم در انتخاب های نهایی کم تجربگی دوستان را لحاظ کنم و اگر قرار بر ایرادگیری فنی و حرفه ای بود، می توانستم خیلی ایراد بگیرم اما به عنوان کسانی که سن و تجربه کمی دارند، ان شاء... می توان به عنوان مجری های آینده روی آنها حساب باز کرد. **❏ به نظر شما بهترین مجری تلویزیون چه کسی است؟**

این سؤال را خیلی ها می پرسند و خیلی هم سخت است.

داور ما مردم هستند. مجری خوب کسی است که مردم دوستش دارند. در کل کسانی که مردم آنها را دوست دارند، موفق ترند.

❏ اگر یک تربیون به شما می دادند که همه جهان می توانستند صدایتان را بشنوند چه می گفتید؟

برای من انسان بودن از همه چیز مهم تر است. کاش بیشتر با همدیگر شفاف باشیم و بیشتر از قبل تکیه گاه همدیگر باشیم. شفافیت و مهربانی شاخص های مهمی است که در آن تربیون درباره شان می گفتم.

گفت و گو با پیمان طالبی، داور بخش اجرای جشنواره نوجوونی آرزو داشتیم راننده اتوبوس شوم!

بعضی کلمات تاریخ انقضا ندارند. آن قدر وزن شان سنگین است که تا ابد می شود درباره شان از زاویه نگاه های گوناگون صحبت کرد. واژه نوجوان هیچ وقت تمام نمی شود، بلکه از نسلی به نسل دیگر و از چالشی به چالش دیگر منتقل می شود. در روزهایی که همه دغدغه مندان در تلاشند این کلمه استقلال خود را به دست بیاورد، ما در هفته ملی نوجوان سراغ یکی از مجری های جوان کشورمان رفته ایم؛ آقای پیمان طالبی تا از دنیای پرفراز و نشیب نوجوانی و از جهان نوجوان ها برایمان بگویند.

❏ سخت ترین چالشی که در نوجوانی داشتید چه چیزی بوده و چطور با آن چالش روبه رو شدید؟

یادم است در نوجوانی به شدت علاقه داشتم یک دروازه بان حرفه ای شوم. خیلی هم برایش تلاش کردم، منتها یک دروازه بان فوق العاده، نیازمند حداقل قدی با ۱۹۰ یا ۱۹۵ سانتی متر است، اما چون پیش بینی می شد قد من از ۱۸۵ بالاتر نرود، تصمیم گرفتم این چالش را کنار بگذارم.

❏ چه شد که از تمرین مداحی در نوجوانی ناگهان سراغ تمرین آهنگسازی و کلاس های کیبورد رفتید؟

هرکسی که می فهمد یک ته صدایی برای خوانندگی دارد، معمولاً با تمرین سرود و مداحی در هیات ها شروع به کار می کند. من هم از همین مسیر شروع کردم و حتی در چند سال اخیر هم چندبار مداحی کردم اما هیچ وقت خودم را به عنوان مداح اهل بیت معرفی نمی کنم، چرا که مداحی فنون و تکنیک های خودش را دارد و من صرفاً برای نذری که هر سال دارم، مداحی می کنم.

اما درباره موسیقی از ابتدا طرفدار موسیقی بوده ام و همچنان طرفدارش هستم. بعد از توصیه های استادانم مبنی بر استعدادی که در نوجوانی داشتم، در نهایت ساز کیبورد و پیانو را انتخاب کردم

و فیزیک و دیفرانسیل را خیلی دوست داشتم و حفظیاتم هم خوب بود. اما اگر می توانستم شیمی را حذف می کردم، چون اصلاً نمی توانستم با آن ارتباط بگیرم، ولی آن قدر به حل مسائل ریاضی علاقه داشتم که بعد از حل هر مسأله، احساس می کردم قله ای را فتح کرده ام.

❏ اولین علاقه شغلی شما چه بود، یادتان هست؟

من برخلاف کسانی که آرزویشان دکتري و مهندسی بود، آرزو داشتم راننده اتوبوس، کامیون و تریلی شوم.

❏ در زمان نوجوانی شما استعدادیابی وجود داشت؟

اصلاً، هیچ جایی در آن زمان نبود که استعداد شما را پیدا کند. امروز اما در جاهای مختلف استعدادیابی می کنند و حتی فراخوان می دهند و مسابقه اجرا می کنند.

در گذشته اگر استعدادی بوده در بین رفقا، فامیل و خانواده کشف شده است.

❏ آگه به نوجوانی برمی گشتید، چیزی را عوض می کردید؟

نه. من در حیطه شغلی و تحصیلی هیچ چیزی را عوض نمی کردم، شاید تلاش بیشتری برای هر کدام از اینها می کردم اما چیزی را تغییر نمی دادم.

❏ چقدر با دهه هشتادی ها ارتباط دارید و با عقایدشان موافق هستید؟

من به خاطر حرفه ام با دهه هفتادی ها و هشتادی ها ارتباط زیادی دارم و سعی می کنم درباره شان مطالعه کنم. یکی از شرایط کار اجرا و رسانه این است که باید همه را درک کنیم. قطعاً تفکرات و تفریحات و عقاید آنها با من دهه شصتی فرق می کند اما هیچ وقت، نوجوان دهه هشتادی از من نرنجیده